

ת"פ 19089/12/13 - מדינת ישראל נגד יצחק אטיאס

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 19089-12-13 מדינת ישראל נ' אטיאס
בפני כב' השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

יצחק אטיאס ע"י עו"ד חנן רובינשטיין

הנאשם

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אשום המייחס לו החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האשום, ביום 15.11.09 החזיק הנאשם במחסן שבבעלותו במושב שדות מיכה 250 גרם מריחואנה שלא לצריכתו העצמית בלבד.

הנאשם אישר כי אכן נתפס בחיפוש שנערך במושב שדות מיכה סם, אך העלה טענות נגד חוקיות החיפוש - ומכאן עתר לפסילתו ופסילת הראיות שהושגו במהלכו. לצד זאת טען הנאשם כי אין לו קשר לסם אשר נתפס. עיקר טענות הנאשם הן, כי החיפוש נערך מחוץ למתחם לגביו ניתן צו חיפוש, כי השוטרים הוסמכו לחפש רק אמל"ח ולא סמים וכי החיפוש נערך בנוכחות עד אחד בלבד ולא שניים, כפי שנקבע בצו החיפוש.

ראיות הצדדים

ב"כ הנאשם הסכים להגשת עיקר ראיות התביעה בכתב, ללא צורך בשמיעת עדים, למעט אחד מבין השוטרים אשר ערכו את החיפוש. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

ראיות המאשימה

מראיות המאשימה עולה, כי ביום 29.10.09 נתנה כב' הש' שלומית יעקובוביץ צו חיפוש (ת/2). הצו התיחס ל"בתי מגורים, מחסנים, לולים וכל המבנים" הנמצאים במשק 9 במושב שדות מיכה "לרבות יחידות דיור ומבנים שאינם מוחזקים על ידי משפחת אטיאס". הצו ניתן לשם חיפוש "אמל"ח לרבות כלי עבודה להכנת אמל"ח".

כשבועיים לאחר מכן, ביום 15.11.14, בוצע החיפוש מושא הצו. על פי דו"ח החיפוש ת/3, החיפוש נערך אצל הנאשם במושב שדות מיכה, בקשר ל"אמל"ח וכל דבר האסור על פי חוק". מהדו"ח עולה, כי "בפינת המחסן בבית" נתפס "סם מסוג גרס". לא היתה מחלוקת על שרשרת המוצג ומחוות דעת מז"פ ת/5 עולה, כי נתפסו 250 גרם מריחואנה.

עמוד 1

מדו"ח פעולה של השוטר טל עמיאל, ת/4, עלה כי החיפוש נערך במשק 9 במושב שדות מיכה בהסכמת אדם בשם שרון מלכה שהוא תופס הנכס. מעדות הנאשם עלה, כי שרון מלכה הוא אחיינו של הנאשם ומתגורר במשק 9 מאז פטירת הורי הנאשם.

על פי הודעת הנאשם במשטרה, ת/1, הנאשם הודה כי הסמים אשר נתפסו במחסן של אמו שייכים לו ומיועדים לצריכתו העצמית. הנאשם אישר, כי אין לו אישור רפואי להשתמש בסמים. כתובתו של הנאשם הרשומה בכותרת ההודעה היא משק 9 ביישוב שדות מיכה.

גם מתשובת הנאשם לאישום אשר נשמעה בישיבת יום 2.6.14 עולה, כי הסמים נתפסו במחסן של אמו של הנאשם.

עדות הנאשם

הנאשם העיד כי הוא משתמש במריחואנה מזה 30 שנה וקונה מעת לעת כ- 100 גרם בעבור 200 ש"ח לצריכתו העצמית. כן טען, כי אשתו עוברת טיפולים כימותרפיים ומשתמש במריחואנה על פי אישור רפואי מבית החולים הדסה (האישור לא הוצג).

הנאשם טען, כי הסמים נתפסו בחיפוש בביתו, בית מס' 107, ולא במשק 9 ואין לו כל קשר אליהם.

עוד טען הנאשם, כי הודה בפני החוקר שהסמים שלו, מאחר וחשב שהסמים נתפסו בביתו וביקש להגן על אשתו על מנת שלא תעצר.

דין והכרעה

מקום תפיסת הסם

ממכלול הראיות, לא יכול להיות ספק כי הסמים נתפסו במחסן במשק 9. אין מחלוקת כי הורי הנאשם התגוררו במשק 9 עד לפטירתם. תשובת הנאשם לאשום היתה, כי הסמים נתפסו במחסן של אימו (ר' פרוטוקול ישיבת יום 2.6.14). הנאשם מסר לחוקר בהודעתו ת/1 כי הסמים נתפסו בקופסת עץ במחסן של אמו.

לא ראיתי לתת כל משקל לגרסת הנאשם לפני, כאילו הסמים נתפסו בחיפוש שנערך בביתו:

טענת הנאשם, כאילו הודה שהסמים שלו, משום שחשב שהסמים נתפסו בביתו ורצה להגן על אשתו, אינה מתיישבת עם טענתו כי לאשתו יש אישור רפואי להחזיק סמים (ועל כן אם החזיקה סמים לא עברה כל עבירה) או עם העובדה שמת/1 עולה בבירור שהנאשם ידע שהסמים נתפסו במחסן של אמו.

הנאשם טען כי אשתו נעצרה במהלך הארוע ועל כן חשש לה - אך אין לטענה זו שום אחיזה בראיות שלפני. המעטש ניתן לצפות לו הוא שהנאשם יעיד את אשתו לענין זה - והדבר לא נעשה.

מעבר לכך, עדות הנאשם עשתה רושם רחוק מאוד מלשכנע ולא ראיתי לתת לדבריו כל משקל.

חוקיות החיפוש

כפי שפרטתי למעלה, לנאשם שתי טענות ביחס לחוקיות החיפוש: האחת היא העובדה שהצו הוגבל לחיפוש אמצעי לחימה. השניה היא כי החיפוש נערך שלא בנוכחות שני עדים. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הענין, ראיתי כי דין שתי הטענות להדחות:

אכן, צו החיפוש התבקש - וניתן - על מנת לחפש נשק (או אמצעי לחימה אחר). עם זאת, אין בכך כדי לפסול כראיה מוצגים אשר נתפסו במהלך חיפוש שבוצע כדין. אין כל סברה בטענה כי שוטר המחפש אחר נשק אמור להתעלם מסמים אותם מצא אגב החיפוש, או מכל ראיה אחרת לביצוע עבירה אשר לא פורשה בצו. בלשון ציורית יאמר, כי שוטר אינו מבצע חיפוש עם משקפיים דרכם ניתן לראות רק מוצגים הנוגעים רק לחשדות אליהם מתיחס הצו ומסננים כל ראיה אחרת.

כך גם ביחס לטענה ביחס לביצוע החיפוש ללא שני עדים. בת/2 הורה בית המשפט כי החיפוש יערך בנוכחות שני עדים. על דו"ח החיפוש ת/3 מופיע במקום המיועד לחתימה העד לחיפוש שם אחד לא ברור, ככל הנראה "איציק" ולצדו חתימה לא קריאה (בשונה מחתימת הנאשם על הודעתו ת/1, שם כתב שמו המלא במקום המיועד לחתימה). החתימה דומה לחתימה המופיעה במקום המיועד לחתימת מחזיק המקום. מכאן עולה, כי לחיפוש היה עד אחד במקום שניים, סביר להניח ששרון מלכה, תופס הנכס.

אכן, עורכי החיפוש חרגו מהתנאים אשר פורטו בצו החיפוש, בכך שהחיפוש נערך שלא בנוכחות שני עדים. עם זאת, לא ראיתי כי פגם זה עולה כדי פסילת החיפוש והראיות שהושגו במהלכו:

על פי הלכת (רע"פ 10141/09, בן חיים נ' מדינת ישראל, בית משפט מוסמך לפסול ראיה אשר הושגה תוך כדי פגיעה בזכויות חשוד. עם זאת, לא כל פגם דיוני ולא כל פגיעה בזכות חשוד, מביאה באופן אוטומטי לפסילתה של ראיה. על בית המשפט לאזן בין עצמת הפגיעה בחשוד ובין יתר הנסיבות. לא ראיתי, כי במקרה שלפני, היה בעובדה כי החיפוש נערך בנוכחות עד אחד, כדי לפגוע בפגיעה כלשהי בזכויותיו של הנאשם, בודאי שלא פגיעה העולה כדי פסילת החיפוש והראיות שנאספו במהלכו.

לפי סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשל"ט-1969 (להלן: הפסד"פ) נוכחות שני עדים בחיפוש אינה חובה מוחלטת וניתן לבצעו אף ללא עדים כלל. זאת מטעמים מבצעיים, בהסכמת תופס הנכס או בהחלטה מוקדמת של בית המשפט. מדו"ח הפעולה ת/4 עולה, כי תופס המקום, שרון מלכה, נתן הסכמתו לחיפוש והיה נוכח במהלכו - והדבר מאזן את העדרם של העדים, בכל הנוגע לזכויותיו של תופס הנכס (שאינו הנאשם אלא אדם אחר).

נוכחות העדים בחיפוש נועדה לצמצם מחלוקות ראיות ביחס לתוצאות החיפוש. מהראיות שלפני ובהן תשובת הנאשם לאישום והודעתו ת/1, אין כל ספק כי הסמים נתפסו במהלך החיפוש במחסן של אמו. משכך, תכלית זו באה על סיפוקה בדרך אחרת.

הנאשם לא הצביע על כל פגיעה בזכויותיו אשר נגרמה כתוצאה מכך שלא נכחו בחיפוש שני עדים.

המסקנה היא, כי לא מתקיימת אף אחת מן ההצדקות לפסילת ראיה אשר נקבעו בהלכת בן חיים הנ"ל. אותה הלכה נועדה להתמודד עם תופעה של חיפוש שרירותי על גופו של אדם או בכליו, ללא צו שיפוטי או מידע מוקדם. חיפוש מעין זה פוגע בפגיעה ברורה בזכויותיו של אדם - ואין הדבר דומה לחיפוש בענייננו, שנערך על פי מידע מוקדם וצו שיפוטי שניתן כדין.

לאור כל אלה, לא ראיתי מקום לפסול הראיות שהושגו במהלך החיפוש, חרף הפגם שנפל בו.

מטרת החזקת הסם

הנאשם טען בהודעתו ת/1, כי החזיק הסמים לצריכתו העצמית בלבד. עם זאת, בעדותו לפני כפר הנאשם בכל קשר לסם. אדם אינו יכול לטעון שהתכוון לצרוך לבדו סמים אותם כלל לא החזיק ודי בכך כדי לדחות הטענה (אשר למעשה לא נטענה באופן מפורש).

למעלה מהדרוש אזכיר, כי מדובר בכמות נכבדה, 250 גרם, היינו פי 16 מהחזקה שבחוק. על הנאשם להרים נטל ממשי על מנת לסתור החזקה ולא ראיתי כי הנתונים שבתיק נותנים אחיזה לספק כלשהו בתחולת החזקה.

סיכום

לאור האמור למעלה, מרשיע הנאשם בהחזקת סמים שלא לצריכתו העצמית.

ניתנה היום, ה' תשרי תשע"ה, 29 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים